

Het Venijnig Gebroed

Het dichterscollectief Het venijnig gebroed (HVG) bestaat uit vijf man, waaronder één vrouw. Met Brugge als root en uitvalsbasis knutselen, timmeren en sleutelen ze aan wat poëzie, wat experiment en de dunne groene lijn die daartussen loopt. Sinds 1997 hebben betweterig ennui, opgezet spel, bevlogen jouissance en een voorliefde voor kunstenaars die buiten de lijntjes kleuren een thuis gevonden. Het zijn podiumdichters par excellence, maar evengoed schuwen ze het hermetische gedicht niet.

Uitgangspunt voor het collectief is het literaire landschap verlevendigen, hierdoor werden ze bijna gedwongen door organisatoren van allerlei, vaak eenmalige poëzie-evenementen, waarvan het karakter voortdurend bijgesteld werd. De confrontatie tussen verschillende kunstdisciplines bleek drive van het collectief te zijn. Verschillende samenwerkingen vloeiden voort tussen beeldende kunstenaars, muzikanten en HVG.

www.venijniggebroed.be

Denis Vercruysse

FALL FIRE SEASON

Er wordt te weinig met vuur gespeeld.

Nochtans, met een sis als van een zorrozweep
van een overhete tongriem gesneden
zoals het likkebaardt: begerlijk
het is wat bezwerend brandhout maakt.

Bij bossen valt het neer in fall fire season
sintels worden slikkende vlinders
in het rondom de opgehitste wind
is in alle staten in alle streken laait het lichtend op
als de zolen de sporen van een barveoetse kolenloper
als met krinkelende linten komt opgezet de dans van een derwisj
als op de staart van een komeet in de bijna-staat van spontane ontbranding.

Nee, het vuur is geen vallende ster.

Volg maar de perikelen de show in de haard de picknick disasters
de barbecue de bolbliksem en het gloren van brandende olievelden.

Hierin geeft het zich bloot dat het ons verzegend bedekt en liefkoost
met alle vingers dat het maakt het kleedt ons in het kleedt ons uit
tot op het bot: het is de dood die daarin kreunt

en ons tot aan het bittere einde krachtig steunt
want al klimt het recht omhoog het houdt zich vast als in ternauwernood.

Het is de kroon die zich vastklinkt op het hoofd van de toorts
het is de lijkwade van een trotse Noorse koning
het is de toren en het baken
het is de zon.

Het knettert en het vonkt van in de vroegst bemande spelonk
tot in het gepassioneerde spel het pizzicato
van het vergrootglas en de kever
en zelfs al eerder
zo zelfstandig staat de vlam
als het presenteert geweer
het startschot en de winnaar op het schavot.

Is het nu in Celsius of in Fahrenheit
in zwavelsteen of in een dynamo
is het nu Bengaals of is het Molotow
we volgen maar op de snelweg van verschroeide aarde
de hengel met daaraan de olympische fakkel van een dwaallicht
een dwingeland: het spiegelt de lucht illusies voor
het betovert de horizon
het strooit de as waarrond de wereld waait
en geen vuurwater lest de dorst daarvan.

Het is de heks die te hard van stapel liep
het is de berserker in het heetst van de strijd
het is de landing van *little boy* het is napalm op Hanoi
het is een kus op de wang in de douches van een concentratiekamp

Ja het ligt ons na aan de schenen en nauw aan het hart.
Het breidt zich uit en wervelt het omhoog
met een schichtig gebaar spreidt het de armen
het is een deken waarvan het stof wordt uitgeklopt
het maakt de achtergrond waartegen het zich toont
met de volle glorie van een barstende migraine
als in een koortsdroom daagt het op
het is de dag die aanbreekt
in het holst van de nacht.

Het is de op seks beluste blik
de blos, de a en de o
zo machteloos
als het met een zucht
het laatste greintje zuurstof zuigt:

dan dooft het uit.

Er wordt te weinig met vuur gespeeld.

albrecht b doemlicht

ZWIJG STIL

zwijg stil van het liefdevol rememberen
van schone tijden uit 's mens jeugd;
van het schuddebuiken en het schattenjagen,
van het graven met een schepje aan de zee,
van het doen alsof je koning was,
of op z'n minst baron

vergeet de wilde haren van de jeugd,
de staketsels rond gebouwen en het fietsen met een porto in de hand,
vergeet een man of vier in bed,
vergeet de zoo van Rotterdam,
vergeet de balustrades en de autobanden,
vergeet de vrienden voor het leven

geen tijd voor clippings uit de krant,
voor home-made boterkoekjes,
voor 't verven van de klei,
voor streekbiernacht, voor poker night,
nee, geen boetiek met hippiekleren
geen leven on the edge of op de rand

zwijg stil van borsteklop en overzet
van lessen in L.O.
van gedane zaken en geplukte kiekens,
van zoveel pluimen op een hoed.

vergeet 'ik ga op reis en ik neem mee'
vergeet de kleurencode van de mastermind,
de opvoeding, de bijelkaargeharkte kennis for godknwoswhen,
vergeet the fall in eddinburgh,
vergeet je tarweloos dieet

daar gaat je eigen war on terror met de buurjongen,
je tentenkamp ligt op een festivalterrein
geen tijd voor 't cultiveren van een tuin,
geen tijd voor 't bouwen van een huis,
er zijn limieten aan de witheid van je tanden,
limieten aan de afstand die je zwalpend af kan leggen,
zelf aan het treinspoor komt een eind.

de batterijen van de walkman gaan niet langer mee,
de beurtenkaart is opgebruikt,
de zandbak die werd omgespit,
de roes maakt plaats voor kater en het leeggoed dat moet nog teruggebracht.
gedaan forever blue, gedaan eternal love

deze nacht dient om te slapen
pis voor de zekerheid het kampvuur uit

Jan Wijffels

LANG LEVE INCOMPETENTIE

ik heb schijt niet aan de overheid ma
aan de laksheid
van veel vijven en zessen
wijven of hoerkes beginnekik te stressen
ook de boerinnebond
bien sur rechterhand doet ambetant
van te snokken krijg ik een postuur
van geweld op de stroate
mc schlemiel
zeg het maar dan worde aggresief
met 2 asbestplaten en schopt ge der 1 of 2 kastraten
zegt het wat is er beter piraten of aarsgaten
kastraten

wat gebeurt in de schuur blijft tussen u en de
zeezicht gekeerd
met mij na boven
ik ben klaar met je gangstergekeuvel
ze houdt van fruit want ze eet mijn banaan
toverfluss
toverflos
ik kom je wel halen al is het in Noordrein-Westfalen

puur theoretisch is mijn rijbewijs hetzelfde als mijn lief
maar praktisch is mijn lief een hutsepot
onder geschiedenis lessen versta ik gisteren
ma maa mamma gangstersister
high heel spinning wheel
prairie chanel
origami rokske
met een zweep deed ik de confituur opjumper

Ann Slabbinck

HET HUIS HET HART HET WATER

1.

Ik fluister in je ogen
dat ik van de regen hou
die om half vier
over ons huis voorbij trekt
gevangen in gezwollen buiken
van tergend trage wolken
het doet je niets
zeg je

als ik naar je kijk
zie ik een maïsveld
meeuwen
die op kraaien klimmen
en zich nestelen in de wind

en wat dan nog zeg je
terwijl je in de andere kamer
het licht ontsteekt
en het raam opent
dat hapert

ik ben stervende
in jou

2.

Als ik
mijn handen op de muren leg en luister
naar het kloppen van het huis het hart
het water

voel ik de kilte die de kamers lijmt
en trek lijnen in gedachten op papier
over je arm de lauwe velden in

3.

Nergens beukt de wind
meer dan hier in onze achtertuin
die niet eens de mijne is
maar waar ik je droom
liggend tegen het licht dat schemert
onder je gesloten ogen

en sta op
moe van het gezoem van bloesems en van
vlinders
en van het gemis dat hen in tweeën snijdt

ik trek aarzelend de zomer aan
die van de pannen op het dak
naakt het gras inglijdt

en waak

waak over mijn gemoed
en de splinters in mijn handen

4.

Nergens leg ik je liever neer
dan hier
aan mijn zijde van het bed

een zwart paard dampend
in de vroege morgen
zijn we
vol van mist
en andere vage dingen

woorden
tussen een fluwelen tong
en een koud gehemelte

flarden egel op de weg naar huis
een bongobon voor twee
en hopen twijfels
die ik voor jou in zakjes doe

HACKER

er viel een ster zo snel als satan
hij dook op in de gedaante van een boek
nestelde zich in de taal
en loerde om de hoek

de lezer van geen kwaad bewust
kreeg clusters binnen en trojan horses
die het brein omsloten en herschikten
zodat hij nooit meer dezelfde was, onrein
klapte hij het meesterwerk dicht
en viel van de regen in de drop
als job met de boze zweren, pijn
was zijn deel, hij werd deelgenoot
van de verdorven vriend, de exploit
van de hel, nam akte van de media

nu surft hij
met de meester op zijn schouder
op de lijdensweg van het web
telkenmale met de missie
te infiltreren in de domeinen
tot iedereen is een van de zijnen.

HOLOGRAM

foton na foton aangeslagen
de jump naar een ander level
zendt uit een levengevend licht
intense hitte die op grote afstand
bloemen doet bloeien, mens en dier
laconiek laat stoeien in coroliet,
volken met bloed
de zon doet aanbidden
en paleizen laat oprijzen
ter ere van
zij laat velden rijpen
vertoont op wendes
haar machtige gezicht
en markeert met stenen
de eerste en de laatste tijd
af en toe een corona van vele candela's
een emissie met een lus, massa's deeltjes
richting aarde, een wind die uitmondt in
noorderlicht dat zich zuidwaarts uitstrekt
en netwerken verstoort
maar nieuw inzicht brengt, ontsluit
een tafel, een formule en wetten
in een woestijn blootlegt
waar de wetenschap kantelt
en verstand tintelt van de stenen
met laser gebrande hints
een lichtpad in een onbekend land
de weg toont, lantaarns met LED's
markeren een kaarsrecht baanvak
een track die leidt naar het einde
van een tunnel waar het licht
uitmondt in een zwart hart
sumum van absorptie
het kleurenspectrum
door een wormgat getrokken
en uitgestrooid in een spiegelkooi
tot het botsen het licht afkoelt
en een nieuwe straling
op haar schepper doelt.